உ

கணபதிதுணை

திருக்கருவைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

மூலபாடம்.

அதிவீரராமபாண்டியராஜன்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

சென்னபட்டணம்:

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1884.

கணபதி துணை.

திருக்கருவைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஆனகருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிச்சொல்லலங்கல்
ஞானவுருவாங்களவீசனிணைசரணமிசைச்சாத்தத்
தானவருவிபொழிதடக்கைத்தறுகட்சிறுகட்புகர்முகத்துக் [ம்
கூனவிளவெண்பிறைக்கோட்டுக்குணகுஞ்சரத்தினடிதொழுவா

இதுவுமது.

நூல்.

சீரார்கமலச்சேவடியென்சிந்தையிருத்தியுனதுதிருப
பேராயிரமுமெடுத்தோதிப்பெம்மான்கருவையெம்மானென்
றாராவமுதமுண்டவர்போலனந்தானந்தத்தகநெகிழ
வாராவின்பமறிவித்தாயறியேனிதற்கோர்வரலாறே. (௧)

ஆறாக்காமக்கொடியகனலைவர்மூட்டவவலமன
நீறாய்வெந்துகிடப்பேனைநின்றாள்வழுத்தநினைவுதந்து
மாறாநேயத்திரவுபகன்மறவாதிருக்கவரமளித்தாய்
சீறாடரவமுடித்தசடைக்கருவைவாழுஞ்செழுஞ்சுடரே. (௨)

சுடரேவலியத்தடுத்தாண்டதுணையேபிறவித்தொடுகுழிவீ
ழிடரேயகலக்களாநீழலிருந்தகோவேயெம்பெருமா
னுடலேயோம்பித்திரியுமெனையுன்னைநினைக்கப்பணித்தவருட
கடலேயுனையன்றொருதெய்வங்காணவழுத்தக்கடவேனோ. (௩)

வேணிற்சிலைவேடொடுகணைக்கும்விளங்குமகளிருளங்கவற்றும்
பானற்கொடியவிழிவலைக்கும்பற்ருய்வருந்தியனுதினமு
மீனத்துயரக்கடலழுந்துமெனையும்பொருளாவடிமைகொண்ட
ஞானத்துருவேதமிழ்க்கருவைநம்பாபொதுவினடித்தோனே. ( )

நடித்தேன்பொய்க்கூடெடுத்தவமேநன்ருள்கழியவிந்நாளிற்
படித்தேனுனதுதிருநாமம்பண்டைவினையைப்பற்றறுத்தேன்
பிடித்தேன்பிறவிக்கடனீந்தப்பெரியபுணையாவுனதடியை [னே.
முடித்தேனுள்ளத்தெண்ணமெல்லாங்கருவைவாழுமுன்னோ

முன்னைப்பிறவித்தவப்பயனோமுழுதுமறியாமூடனிவ
னென்னைக்கருத்திலிரங்கியோயாதோவறியேனிரவுபகல்
கன்னற்பாகிற்கோற்றேனிற்கனியிற்கனிந்தகவிபாட
வன்னத்தொகுதிவயற்கருவையாண்டானென்னை யாண்டதுவே.

ஆண்டகுரவனுவானையல்லற்பிறவியறுப்பானை
வேண்டும்பதவிதருவானைவெளிவீட்டின்பமளிப்பானைத், தாண்ட
ல்செய்யாமணிவிளக்கைத்தொழின்மூன்றியற்றுந் தொல்லோனை
க், காண்டற்கரியபேரொளியைக்களாவினிழற்கீழ்க்கண்டேனே.

கண்டகண்கள்புனல்பாயக்களிப்பாயுள்ளங்கரையழிய
விண்டமொழியுநாக்குழறவிம்மிமேனிமயிர்பொடிப்பப்
பண்டைவசம்போய்ப்பரவசமாய்ப்பரமானந்தத்தெளிநறவ
முண்டுதெவிட்டாவருள்புரிந்தான்கருவைவாழுமுரவோனே. ( )

உரகாபரணத்திருமார்புமுமையொப்பனையாளிடப்புறமுஞ்
சிரமாலிகையும்புரிசடையுஞ்செய்யவாயுங்கறைமிடறும்
வரதாபயமுமழுமானும்வயங்குகரமுமலரடியுங்
கருவாபுரியான்வெளிப்படுத்திக்காட்சிகொடுத்துநின்றனே. (௯)

நின்றநிலையுஞ்செய்தொழிலுநினைத்தகுறியும்வழிபாடு
மொன்றுபதமும்பதங்கடந்தவுண்மைப்பொருளுமறியேனை
யின்றுன்னடியாருடன்கூடவெண்ணம்புரிந்தவினியவரு
ணன்றுநன்றுதமிழ்க்கருவைநம்பாவும்பர்நாயகனே. (௧௦)

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நாயகன்முகுந்தன் சததளப்பொகுட்டி னான்முகனென்னவீற் றிருக்குந், தூயவன்கருவைக் களாநிழலமர்ந்தோன் றுணையடிப்புகழினைவழுத்தி, மாயிருஞால மெடுத்தெடுத்தேத்த வரம்பெறுமதுரநாவலர்கள், சேயிருவிசும்பிற் கற்பகநீழற் செல்வமும் வேண்டுவதிலையே. (௧௧)

வேண்டுவதொன்றுதமியனெப்பிறப்பும்வெந்தழனரகிடைவிழினுங், காண்டகுசிறப்பினரம்பையர்சூழக் கற்பகநிழல்வைகிடினுந், தூண்டகுசுடரோகளாநிழலமர்ந்த சோதியேகருவைநாயகனே, யாண்டகாய்நினதுதிருவடிக்கமலத் தன்பெனுமழிவிலாப்பொருளே. (௧௨)

அழிவிலாப்பொருளேபழமறைக்கொழுந்தே யலையெறியமுதவாரிதியே, யொழிவிலாதருளுங்கற்பகக்கனியே யொப்பனைமைப்பரந்தெறிக்கும், விழியினுலுருகியொருபுறமளித்த விமலனேகருவையம்பரனே, யிழிவிலாப்புணையாப்பிறவியங்கடனின் றேறநான்பெற்றதுன்பதமே. (௧௩)

உன்பதமேத்தித்துன்பவேரறுக்க வுலகினிற்றிருவுடன்வாழு, மன்பதைக்கெல்லாமெய்திடுந்தரமோ வலியவந்தெனைத்தடுத்தாண்டுள், ளன்புவந்தொருவரறிந்திடாவறிவு மறிவுறுத்தருளினையதற்கு, முன்பெதுபுரிந்தேன்கருவையம்பதிவாழ் முதல்வனேமுக்கண்வானவனே. (௧௪)

வானெரியறல்கான் மண்ணெனப்பகுக்க வரும்பெரும்பூதமோரைந்து, மானமுக்குணமுங் கரணமோர்நான்கு மனைத்துமாயாதியீறின்றி, யூனுறையுடலுக்குயிருமாயுயிருக் குணர்வுமாயொன்றினுந்தோயா, ஞானநாயகனே கருவையம்பரனே நானறிந்துரைக்குமாறெவனோ. (௧௫)

எவனுயிர்க்குயிரா யெள்ளுமெண்ணெயும்போ லெங்கணுமிடையறாநின்று, னெவனைத்துலகு மீன்றுகாத்தழிக்க விறை

மைசான்மூவுருவெடுத்தா, னெவன்முதலிடையீ றின்றியெஞ்ஞான்று மீறிலாமறைமுடியிருப்பா, னவனெனைப்புரக்கத் திருக்களாநீழ லமர்ந்தருள்புரிந்தகாரணனே. (கசு)

காரணமேதென் றறிகிலேன் றமியேன் கற்றலமனத்தினேக் கனைத்து, வாரணிமுலையா ளொப்பனையோடு மழவிடைமேலெழுந்தருளி, நாரணனறியாத் திருவுருக்காட்டி நல்லருள்சுரந்து வாழ்வித்தான், பூரணன்கருவைக்களாநிழலமர்ந்த புண்ணியன் விண்ணவர்க்கிறையே. (கஎ)

விண்ணவர்மகுடகோடிவீழ்ந்திறைஞ்சும் விரைமலர்ச்சேவடிமிசையே, யுண்ணிறைகாதலன்புநின்றுருக வுலையிடுமெழுகென வுருக்கிக், கண்ணினீர்வாரக்கருவையம்பரனே கடவுளேயென்றெடுத்தேத்தப், புண்ணியம்புரிந்தேனிப்பெரும்பேறு பூதலத்தேவர்பெறுவாரோ. (கஅ)

பெறுவதுநினதுதிருவடிக்கமலம்பேசுவதுன்திருநாம, முறுவதுநினதுதிருவுருவெளியாமுணர்வதுன்னருளலாதுண்டோ
மறுவறுசிறப்பின்மாசிலாமணியேவரதனேசிவபெருமானே
குறுமுனிபரவக்களாநிழலமர்ந்தகொடிமதிற்கருவையாதிபனே.

ஆதவன்மதிபாரனல்வெளிபுனல்கா லருமறையெச்சனென்றெட்டுப், பேதமாமுருவாயருவமாய்நிறைந்த பெற்றியாலுற்றுநானுன்னை, யேதினுலுணர்வேனுணருமாறருளா யிளநிலாப்பசுங்கொழுந்தணிந்த, சோதியேகருவையொப்பனைகளபத் துணைமுலைதழுவுகாதலனே. (உ0)

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காதலுற்றிடமனநிலைபெற்றிடக்கனிந்திடக்களிகூரப்
போதமுற்றிடயானெனதென்றிடும்புலைச்செருக்கறமாற
நாதன்முத்தமிழ்க்கருவையம்பரனெனநாத்தழும்புறவோதி
யோதிமற்றுநான்பெற்றதையிற்றெனவுரைத்திடமுடியாதே.

முடிகடந்ததுககனகோளகைநெடுமுகட்டினுக்கப்பாலு
மடிகடந்ததுபாதலமேழினுக்கப்புறத்தனலோடுந்
துடிகடந்தகைகடந்தன திகந்தமாறொல்புகழ்க்களாவீசன்
பொடிகடந்தபான்மேனியன்றிருநடம்புகலுதற்கெளிதாமோ. ()

எளியன்புன்றொழிற்பாதகன்மாதரா ரிளமுலைவளம்வேட்ட, களியன்றீக்குணவஞ்சகநெஞ்சனுங் கருங்கலைக்களைவித்து,வெளியில்வந்துநின் பொன்னடிசென்னியின் மிலைந்தெனையாட்கொண்ட, வளிகனிந்தநின்னருட்குணமுறைப்பதா ரருங்களாவமர்ந்தோனே. (உங)

அமரர்மாதவர்முனிவரர்திரண்டுநின்றனுதினந்தொழுதேத்துந்
தமரநூபுரப்பொற்சரணைத்திடத்தமியனுக்கருள்செய்தான்
குமரனுவடுஞ்சூர்ப்பகைதடிந்தவன்கொள்ளைவண்டினமார்க்குங்
கமலவாவியும்பொங்கருஞ்சூழ்திருக்கருவையம்பெருமானே. ()

கருவையம்பரனம்பரமேனியன்கடவுளர்காணாத
வுருவையம்பிகைபெறப்பகுந்தளித்தவனென்னலர்புரநீற்றுப்
பெருவையம்பெனக்கண்ணனையுடையனென் பிழைபொறுத்தழியாத, திருவையம்புவிச்சிறப்பொடுமளித்தவன் றிருக்களாவுடையோனே. (உ௫)

உடையமென்றுதம்மக்களைமனைவியை யொக்கலைப்பெருவாழ்வை, யடையநல்குசீர்ச்செழும்பொருண்முதலிய வனைத்தையுநினைப்பாரோ, விடையின்மேல்வருதிருக்களாநாயகன் விரைமலர்ச்செழுங்கொன்றைத், தொடையல்வேணியா னடியவர்க்கன்பொடு தொண்டுசெய்மனத்தாரோ. (உ௬)

மனத்தையான்றினம்வணங்குவன்மின்னெனவைகலுநிலையற்ற
தனத்தைவாழ்வினைநிலையெனமதித்துழலாசையிற்றளராமே
புனத்துழாய்முகில்போற்றிடுங்கருவைவாழ் புண்ணியன்பாலற்காச், சினத்தகாலனையுதைத்தவன்பங்கயச் சேவடிவணங்கென்றே. (உ௭)

வணங்கெனத்தலையளித்தனையென்புகழ் வாழ்த்தெனநாத்தந்தா, யிணங்கெனத்திருக்கூட்டமுங்காட்டினை யினிப்பெறும்பேறுண்டோ, துணங்கையிட்டுவெம்பேய்க்கணங்குதித்திடச் சுடலையாடரங்காகக், கணங்கள்போற்றநின்றுடியகுழகனே கருவையம்பெருமானே. (௨௮)

பெருமைசான்றநின்றிருவெழுத்தைந்துமே பெரும்புணையெனப்பற்றி, யருமைசான்றவிப்பவக்கடல்கடக்குமா றாசையிற்றுணிகின்றே, னிருமையின்பமுமடியவர்க்கூட்டிடு மிறைவனே யெம்மானே, தருமமூர்த்தியேயொப்பனைவனமுலை தழுவுதிண்புயத்தானே. (௨௯)

தானையெண்டிசைமுக்கணுமுச்சுடர்தழைசடைகதிர்க்கற்றை
மேனிவெங்கனலாடிடமுலகெலாம்வெந்தொழிபுறங்காடு, சேனை
வெங்கொலைப்பேய்க்கணமென்னினத்திருக்களாவமர்ந்தோனை
வானநாடரும்பூதலத்தடியரும்வணங்குவதெவ்வாறே. (௩0)

கலிவிருத்தம்.

எவ்வமுற்றதிரிமலமிற்றது
செவ்விஞானத்திருக்கண்டிறந்தது
கொவ்வைவாயுமைகொண்கன்கருவையான்
பௌவநஞ்சமுண்டான்கழல்பாடவே. (௩௧)

பாடினேன்புகழ்ப்பங்கயச்சேவடி
சூடினேன்கருவாபுரிச்சோதியை
நாடினேனவனானெனும்வேறறக்
கூடினேனடியார்திருக்கூட்டமே. (௩௨)

கூட்டமிட்டகருவிகுலைந்துடற்
சேட்டையற்றுள்ளறிவுசிதையுமு
னாட்டமூன்றுடைநாதன்முகலிங்கன்
றாட்டுணைக்கமலந்தலைக்கோண்மினே. (௩௩)

தலைக்கொள்வெண்டலைமாலையன்றண்ணிலா
மிலைக்குந்தென்கருவாபுரிவேதியன்
புலைக்குரம்பையுடம்பிற்குடிபுகுந்
தலைக்குநெஞ்சமொழித்தெனையாள்வனே. (௩௪)

என்னையாள்பவனென்னுள்ளிருப்பவன்
றன்னையான்றொழத்தண்ணளிதந்தவன்
பொன்னையாளும்புயன்றொழநின்றவன்
கன்னிபாகன்கருவைக்கிறைவனே. (௩௫)

இறைவனெங்கணும்யாவையுமானவன்
பிறையணிந்தசடிலன்பெருந்தகை
கறையிலங்குமிடற்றன்கருவையான்
மறையநின்றெனையாண்டதெம்மாயமே. (௩௬)

மாயவல்லிருணீங்கமனத்திடைத்
தூயஞானச்சுடர்விளக்கேற்றிய
நாயகன்களவீசனைமயிர்
பாயமால்விடையான்பரமேட்டியே. (௩௭)

பரமெனக்குனையன்றியோர்பற்றிலேன்
சரமமுற்றியபோதிற்றருவையோ
கருவைநிற்குங்களாமுதலேமறைச்
சிரமிருக்குந்திருவடிச்செல்வமே. (௩௮)

செல்வமீயுஞ்சிறப்புமளித்துளத்
தல்லறீர்க்குமறிவையுதவிடுங்
கல்விநல்குங்கதிதரும்பொற்கிரி
வல்விலான்களவீசனைவாழ்த்தவே. (௩௯)

வாழ்வைநம்பிமதிகெட்டுக்கும்பியில்
வீழ்புன்மாந்தர்க்குறுதிவிளம்புவேன்
றாழ்சடைக்களவீசன்றனுலயஞ்
சூழ்தல்சூழிற்றுறக்கங்கிடைக்குமே. (௪௦)

இதுவுமது. வேறு.

கிடைத்தபொருள்கரத்திருக்கக்கிடைத்திலவென்றயர்வார்போ
படைத்தநினதருள்பெற்றும்பெற்றிலர்போற்பரிவுற்றேன்
முடைத்தலையிற்பலிகொள்ளுமுகலிங்காமுகிழ்த்தநிலாச்
சடைத்தலையாய்நின்மாயம்யானுணருந்தரத்ததோ. (சக)

உணராதநின்னிலையைநீயுணர்த்தவுணர்ந்ததற்பின்
புணராததாடலையிற்புணர்ந்ததெனப்புகழோங்கத்
தணவாமலெனையுனக்குத்தந்துருகியிரண்டற்றேன்
பணராசச்சிலம்பணிந்தபழமறையெம்பெருமானே. (சஉ)

பழமையாம்வாதனையிற்படிந்தமனப்பந்தத்தின்
விழைவினுற்றலமயங்கிவேறுவேறுருவெடுத்துச்
சுழல்குயவன்றிகிரியைப்போற்பவக்கடலிற்சுழல்வேனே
மழவிடையாய்பால்வண்ணவானவர்தங்கோமானே. (சங)

கோமானேகருவைவருகுணக்குன்றேமலரிதழித்
தேமாலையுனைந்தசடைச்செழுஞ்சுடரேயென்றென்று
பாமாலைவாய்பாடிக்கைகொட்டிப்பதம்பெயர்த்து
நாமாடவம்மின்காதொண்டராய்நமரங்காள். (சச)

தொண்டுசெய்துவழிபட்டுச்சுருதிபுகழ்களாவீசன்
புண்டரிகமலர்த்தாளைப்போற்றிமுதற்பேறுபெற்று
ரண்டர்பிரானுன்முகத்தோனூழியானிவனொன்றன்
மண்டனின்ஞாலத்தெளியமானிடரோவழுத்துவார். (சரு)

வழுத்திடுவேனுவாரமலரிடுவேன்கரங்கொண்டு
தொழத்தருவேன்முடிதாழ்த்திச்சூழ்வருவேன்றுணைத்தாளா
லழுத்திடுவேன்மனத்துன்னையகம்புறமொன்றயுருகிப்
பழுத்திடுவேனருள்கனியப்பால்வண்ணநம்பரனே. (சசா)

நம்பியுனதருள்வேட்டுநெடுக்கடலுட்கலங்கவிழ்ந்து
வெம்புதுயர்மனத்தார்போன்மெலிகின்றேனெடுநாளாக்

கும்பமுனிக்கருள்புரியுங்கொற்றவனேமுகலிங்கா
தும்பைமுடித்தோய்புரக்கவிரக்கமின்னந்தோன்றாதோ. (௪௭)

தோன்றியபோதுடன்றோன்றித்தோன்றாதுமறைத்தென்னை
யான்றசெழுஞ்செம்பிலுறைகளிம்புபோலகலாம
லூன்றுமலத்துகளகற்றியுன்னருளும்பெறுவேனோ
மூன்றுலகுந்தொழுதேத்துமுகலிங்காமுதற்பொருளே. (௪௮)

பொருள்வேட்டுநிலம்வேட்டும்பூவையர்தம்புணர்கலவி
மருள்வேட்டோடோடுமனவலிகெட்டயர்கின்றே
னருள்வேட்டுன்சந்நிதிப்பட்டருந்துயர்போயுய்வேனோ
தெருள்வேட்டார்க்கருள்புரியுந்திருக்களவிலுறைவோனே. ()

உறைவாய்நன்மனத்தன்பருடனேறுமுயிராகி
நிறைவாயெவ்வுலகனைத்துநீக்கமிலாதுணர்ந்தோர்க்கு
மறைவாயுய்த்துணரார்க்குமறைபயிலுங்கருவையில்வா
ழிறைவாநின்றிருவிளையாட்டியான்வழுத்தவடங்காதே. (௫0)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காதற்பெருக்குமொருகோடிகோடிகவலைப்பெருக்குமிகலாய்
வாதைப்படுத்தவலைமாறுபோலமனமாலுழன்றுவிடவோ
வேதப்பெருக்குமுழவோசைவிம்முவிழவிற்பெருக்குமியல்கூர்
நாதப்பெருக்குமொழியாதுமல்குகருவேசஞானவுருவே. (௫௧)

உருவாகிநிற்றியருவாகிநிற்றியுயிரோடெவர்க்குமுறவாய்
மருவாகிநிற்றிமலராகிநிற்றிமறையாகிநிற்றிமறையின்
பொருளாகிநிற்றியுனையானறிந்துபுகழ்கின்றவாறுமறியேன்
கருவாபுரிக்குளுறைதேவதேவகதியேதெனக்குமொழியே. (௫௨)

மொழிகின்றவாறுசமயங்கடோறுமுழுதுஞ்சுழன்றுநிலையற்
றழிகின்றசிந்தையவலங்கெடுத்துன்னடிகண்டுநாடியறியும்
விழியுங்கொடுத்தமுகலிங்கநாதமிகுமன்பர்தேடுபொருளே
பொழியுங்கடைக்கணருளாலளித்திபுரையற்றமுத்திநிலையே. ()

முத்திக்குவித்து னடியார்கள்சிந்தை முளரிக்கருக்கன் மொழியெண், சித்திக்குமூலந்தவயோகிகட்குத் தெளிகன்னலூறுசாரதம், பத்திக்குநித்தமருள்வீசுகொண்டல் களவீசனெங்கள்பரம, னத்திக்குமுன்னம்வரமேயளித்த கருவேசனம்பொனடியே.

அடியாரிழைத்தபிழைகோடிநெஞ்சினறியாதவாதிமுதல்வன்
கொடியார்புரத்தையழன்மூடவன்றுகுறுமூரல்கொண்டகுழக
னெடியோன்வழுத்துகளவீசனென்றுநினைதோறுமுள்ளநெகிழ
முடியேறுமங்கைபுளகிக்குமேனிமுகுளிக்குமென்கணிணையே. ()

என்கண்ணிடத்தினகலாதசெல்வனெழிலார்களாவின்முதல்வன்
வன்கண்ணர்நெஞ்சுபுகாதநம்பன்மனமாசறுத்தபெருமான்
புன்கண்ணகற்றியடியாரைவீடுபுகுவித்துநின்றபுனிதன்
றன்கண்ணெனக்குமுடியாதவன்புதரவென்கொல்செய்ததவமே

தவமுந்தவத்தினுறுபேறுமானதலைவாகளாவின்முதலே
புவனங்களாவையுயிர்வர்க்கமாவைநுகர்போகமாவைபுகலுந்
திவசங்களாதிவருகாலமாவைதெளிவார்தெளிந்தவமயத்
திவையன்றிநிற்பையெனினையநெஞ்சினெவரோமதிப்பருனையே()

உன்னுமமோதி யுனையேவணங்கி யுறுபூசைபேணுமுரவோர், பொன்னுடளிக்க வரநல்குமாதி புனிதாகளாவி னுறைவோய், முன்னேயுனக்கியா னடியானுமல்லேன் முழுஞானியல்லனெளியே, னென்னேபிழைத்த பிழைகோடியுள்ள வெனினும்புரத்தல்கடனே. (ருஅ)

கடவாரணத்தி னுரிபோர்வைகொண்ட கருவேசவாதி முதல்வா, சடவாதனைக்கு ளவமேகிடந்து தடுமாறுநெஞ்ச முடையே, னடைவாய்வழுத்தி வழிபாடுசெய்து னடிபேணவொன்று மறியேன், மடமாலகற்றி யிடுமாறளிக்கும் வரநீகொடுக்கும்வரமே.

வரையாதியற்றியிடுபாவகாரிமறமன்றிவேறுபுரியேன்
விரைமாலைசுற்றுகுழலாரிடத்துமிகவாசைவைத்துமெலிவேன்

துரையா திருக்குமீனநீகளைத்துனடிபாடவைத்தகதைநா
ளூரையானிறைக்கமுடியாதுமுக்கணுடையாய்களாவினளியே.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்,

ஒளிமதிமுடித்தவேணியொருவனேகருவையானே
தெளிவுறுநெஞ்சந்தன்னைத்தெருட்டிநின்னிலையைக்காட்டி
யளியினுலென்னையாண்டவருட்குன்றேயுன்னையின்னு
மெளியனேன்பிறவிவேட்டோவேத்திடாதிருக்கின்றேனே. ()

இருக்கினுநிற்கும்போதுமிரவுகண்டுயிலும்போதும்
பொருக்கெனநடக்கும்போதும்பொருந்தியுண்டுய்க்கும்போது
முருக்கிதழ்க்கனிவாயாளைமுயங்கிநெஞ்சழியும்போதுந்
திருக்களாவுடையநம்பாசிந்தையுன்பாலதாமே. (கஉ)

சிந்தனையுனக்குத்தந்தேன்றிருவருளெனக்குத்தந்தாய்
வந்தனையுனக்குத்தந்தேன்மலரடியெனக்குத்தந்தாய்
பைந்துணருனக்குத்தந்தேன்பரகதியெனக்குத்தந்தாய்
கந்தனைப்பயந்தநாதாகருவையிலிருக்குந்தேவே. (கங)

தேவனேநின்னையல்லாற்பிறிதொருதேவையெண்ணேன்
பாவனைநின்னினல்லாற்பிறிதொருபற்றுமில்லேன்
யாவையுங்காட்டக்கண்டேனென்னுளேநின்னைக்கண்டேன்
காவலாகருவையானேயினிமற்றோர்காட்சியுண்டோ. (கச)

உண்டெனமறைகளோதுமொருதனிமுதலேநாளு
மண்டருமுனிவர்தாமுங்காண்கிலரடியேனுன்னைத்
தெண்டிரைவளாகமுற்றுந்தேடினேன்றேடித்தேடிக்
கண்டனன்களாவினீழல்கருவைமாநகரத்தானே. (கரு)

தானெனவுருவமாகிச்சங்கற்பவிகற்பங்கொண்டு
வானகமாகிமண்ணுய்க்கடல்களாய்மலைகளாகி
யீனமாமனப்பேய்செய்தவிந்திரசாலந்தன்னு
ளுனையுணரமாட்டேன்களாநிழனண்ணுவானே. (கசு)

நன்னருந்தவங்கள் செய்துநானுடல்வருந்தமாட்டே
னென்னுமைம்புலனுஞ்செற்றங்கிருவினையறுக்கமாட்டேன்
கன்னகன்ஞாலம்போற்றக்களாநிழலமர்ந்துவாழு
மண்ணலேயினியெவ்வாறேவடியனேனுய்யுமாறே. (சுஎ)

உய்யவோராறுநிநாடாவுலகினிற்சமயமென்னும்
வெய்யவார்கலியில்வீழ்ந்துவெந்துயருழக்கின்றேற்குத்
தையலோர்பாகம்வைத்துத்தண்டமிழ்க்கருவைவாழு
மையன்வந்தாண்டுகொண்டதிசயம்விளைக்குமாறே. (சுஅ)

அதிசயமுளத்திற்காட்டியகம்புறந்தானுக்காட்டித்
துதிசெயக்கவிநாக்காட்டித்தொடக்கறுநேயங்காட்டி
மதியினிற்களிப்புங்காட்டிவந்தெனையாண்டுகொண்டான்
கதியெனவுலகம்போற்றக்களாநிழலமர்ந்தநாதன். (சுகூ)

நாதனேகவிஞனேவநள்ளிருட்போதிற்சென்ற
தாதனேயிமயவல்லிதுணைவனேகருவையானே
போதநேயத்திலுன்பொலன்கழற்றுண்டுபூண்டு
மேதநீயகற்றிடாமலிருப்பதுமிசையதாமோ. (எ0)

கலிவிருத்தம்.

இசையுஞ்செல்வமுந்திருவுமின்பமு
மசைவிலாதபேரறிவுமுத்தியும்
விசையமுந்தருங்கருவைமேவினேன்
றிசையுடுத்தவன்சீர்படிக்கவே. (எக)

படியளந்தவன்பதுமவேதிய
னடிமுடித்தலமறியொணுதவன்
கடிகொண்மாமலர்க்களவினீழலான்
குடியிருக்கவென்னெஞ்சுகோயிலே. (எஉ)

கோயில்சூழவுங்குடங்கைகொட்டவும்
வாயிற்பாடவும்வணங்கியாடவு

மாயிரம்பெயர்க்கருவையாதிப
னேயமுற்றுவாழ்தொண்டர்நேர்வரோ. (எ௩)

நேர்ந்தநெஞ்சமேநெடிதுவாடிநீ
சோர்ந்ததுன்பமுந்துயரும்போக்குவான்
வார்ந்தசெஞ்சடைக்கருவைவானவ
ஞர்ந்தபேரருளருவியாட.வே. எ௪

ஆடுமட்கலத்திகிரியொத்தலைந்
தோடுநெஞ்சமுங்கவலையோர்ந்துநீ
நாடுமோதமிழ்க்கருவைநம்பனே
யேடுசேர்மலர்க்களவிலீசனே. (எ௫)

ஈசனேயிடத்திமயவல்லியி
னேசனேயியற்கருவைசித்தனே
பூசியேனுனைப்புனிதவாகமம்
வாசியேன்பிறப்பென்றுமாயுமே. (எ௬)

பிறவிமாயவுமருள்பெருக்கவுந்
துறவியாய்வனந்துன்னல்வேண்டுமோ
விறைவனெம்பிரான்களவிலீசனென்
றறையுமுன்னமேயனைத்துமெய்துமே. (எ௭)

எய்தியென்செயுங்கருவையெம்பிரான்
கொய்யுநாண்மலர்க்கொன்றைவேணியான்
செய்யபாதமென்சென்னிவைக்கவே
வெய்யகூற்றுவன்வீசுபாசமே. (எ௮)

பாசநீக்கிமூவகைப்பசுக்களை
மாசின்முத்தியாம்வனத்தின்மேய்த்திடு
மீசன்மின்னைநேரிடைச்சிகாதல
னாசில்பால்வணத்தண்டர்நாதனே. (எ௯)

அண்டகோளமுமகிலலோகமு
மண்டுசெந்தழல்வடிவமானவன்
முண்டகக்கழற்கருவைமூர்த்தியைக்
கண்டகண்ணிணைகளிதுளங்குமே. (அ0)

கலிநிலைத்துறை.

துளங்குநெஞ்சமேதுயருருவகையொன்றுசொல்வேன்
வளங்கொள்செந்தமிழ்க்கருவையம்பெரும்பதிமருவி
விளங்குபாணிறமேனியன்றிருவடிதொழுதா
லளந்துகாண்பருந்துறக்கவாழ்விம்மையினளிப்பான். (அக)

இம்மையின்பமுமிறுதியின்முத்தியுமளிக்கு
நம்மையாளுடைநாயகன்கருவைநன்னகரிற்
கொம்மைவெம்முலைக்கொடியொடுமினிதுவீற்றிருக்க
விம்மிமானிடர்வெந்துயருழப்பதென்விரகே. (அஉ)

விரகினாற்சிலர்செய்திடும்வினைகளுமுண்டோ
மருவியம்பரமறைந்துநின்றுட்டுவான்போல
வுரககங்கணக்கருவையானொருவனின்றுட்டப்
பரவைசூழ்நிலமன்பதைப்பரப்பெலாநடிக்கும். (அங)

நடித்ததாள்களுநகைமணிமுறுவலுமுகமும்
பொடித்தவேர்வெழும்புருவமுமருள்விலோசனமு
முடித்ததண்பிறைவேணியுமுகலிங்கன்மழுமான்
பிடித்தசெங்கையுங்காண்பவர்புவியிடைப்பிறவார். (அச)

பிறந்தயாக்கைகளளப்பிலபெருங்கடற்புவிக்கு
ளிறந்துபோயவல்லாலவற்றெய்தியதுண்டோ
கறந்தபாணிறவண்ணனைக்கருத்துறவிருத்திச்
சிறந்தயாக்கையீதிதற்குநான்செய்வதுமுளதோ. (அரு)

உள்ளதில்லதென்றுரைத்திடும்பொருளையுய்த்துணராக்
கள்ளநாவினிலிருந்திடாக்களாநறுங்கனியைத்

தெள்ளுசெந்தமிழ்க்கருவையிற்சினகரம்புகுந்து
மெள்ளநான்சென்றுகாண்டலுந்தீர்ந்ததுவிடாயே. (அசு)

விடக்கைமும்மலக்குழிசியைவிளிந்தபின்றீண்டாத்
துடக்கைநோய்க்கணந்துணங்கையிட்டாடுறுமரங்கை
நடக்குஞ்சூத்திரப்பாவையைநான்சுமந்துழலல்
கடக்கநீக்கியென்றுளுவைகருவையுத்தமனே. (அஎ)

உத்திவாளராமுடித்தபால்வண்ணனேயுனது
பத்திவேண்டுவதன்றியேநரகிடைப்படினு
முத்திவேண்டிலேன்றுறக்கமும்வேண்டிலேன்முனிவர்
சித்திவேண்டிலேன்வேண்டிலேன்றிசாதிபர்சிறப்பே. (அஅ)

சிறக்கத்தக்கதுகருவையான்றிருவடிநேய
மறக்கத்தக்கதுமற்றுளசமயத்தின்மயக்கந்
துறக்கத்தக்கதிவ்வுடம்பையானென்றுறுதொடர்பு
பிறக்கத்தக்கதுசிவானந்தவாரியின்பெருக்கே. (அகூ)

பெருகுகாதல்கொண்டனுதினம்பேதைநெஞ்சடியே
னுருகிநாடவும்வெளிப்படாவுனையுளத்துணர்ந்தே
னிருகணாரவுங்காண்பதற்கென்றெதிர்ந்திடுவாய்
கருகுகண்டனேகருவையிற்களாநறுங்கனியே. (கூ0)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கனிவுறுமனங்கனியநின்பெருங் கருணைதந்தவாபோற்றி நாயினே, னினியபாடலாற்களவிலீசனென் றேத்தநாத்தருமிறைவ போற்றிவான், பனிநிலாவுடன்கங்கைதுன்றுசெம் பவளவார்சடைப்பரமபோற்றிவிற், குனிவுறுமுனம்புரமெரித்திடக் குருத்தவாணகைக்குழகபோற்றியே. (கூக)

குழவிவெண்ணிலாவனையவெண்ணகைக் கொடியிடத்துவாழ்குருசில்போற்றியென், பழையதீவினைப் பகைதொலைத்திடும் பாவநாசனேபோற்றிகாய்சினத், துழுவையின்வரித்தோலிசை

த்தபட் டுடைமருங்கினேய்போற்றிசெந்தமிழ்க், கழுமலப்பதிக் கவுணியன்புகழ் களவினீழலிற்கடவுள்போற்றியே. (கஉ)

கடையுகத்தினிற் பொழில்களேழையுங் கனல்கொளுத்திய சுடலையம்பலத், தடலைபூசியென் னம்மைகாணநின் முடுமைய னே போற்றி போற்றிநெஞ், சிடைவிடாமலுன் சரணபங்கயத் திருக்கநல்கிய விறைவபோற்றிமால், விடையின்மேவியே கரு வைமாநகர் வீதிவாய்வரும் விமலபோற்றியே. (கங)

விமலபோற்றிநின் பெருமைநாரணன் விரிஞ்சனுதியோ ரறி யகிற்கிலா, வமலபோற்றிநா னறியும்வண்ணமுன் னறிவுதந்தரு ளறிவபோற்றிதண், கமலவாவிசூழ் கருவைமாநகர்க் களவினீ ழல்வாழ் காலகாலனே, யிமயமால்வரைக் குமரியொப்பனைக் கினியகாதலா போற்றி யெந்தையே. (கச)

எந்தையாயினுங் குரவனாயினு யிறைவனாயினுய் போற்றியெ ன்மனப், பந்தமாயினுய் வீடுமாயினுப் பரமுமாயினுய் போற்றி தென்புலச், சந்தமால்வரைத் தமிழ்முனிக்குமை தனைமணந்த மெய்க் கோலங்காட்டினாய், சுந்தரப்புயத் தழகுபோற்றிநற் சோதிபால்வணத் தாதிபோற்றியே. (கரு)

ஆதிநின்றிருத் தொண்டுகாதலித் தறிவுசென்றமட் டாகநின் புக, ழோதுசெய்யுளிற் குறையுரைத்ததிங் கொன்றுநின்செவிக் குற்றதில்லையோ, காதனண்புடைக் கவிஞனேவலுங் கங்குலிற் கழற் கால்சிவப்புறத், தூதுசென்றவா போற்றி நாடொறுந் தொழுமவர்க்கருள் கருவையையனே. (கசா)

ஐயனேசரண் போற்றியென்னையா ளப்பனேசரண் போற்றி பொய்யிலா, மெய்யனேசரண் போற்றிவானவர் வேந்தனேசர ண்போற்றி மான்மழுக், கையனேசரண் போற்றிகாலனைக் கா ய்ந்தவாசரண் போற்றி தீநிறச், செய்யனேசரண் போற்றிகா மனைச் செற்றவாசரண் போற்றிதேவனே. (கஎ)

தேவனேபிறர்க் கடிமையுற்றிலேன் சிந்தைநின்வசந் தந்தத ன்றியு, நாவினுற்றினம் பரவிவாழ்த்துவே னுளுமென்குறை தீர் ப்பதார்கொலோ, காவன்மூவரண் கனல்கொளுத்திடக் கருணை செய்திடுங் கடவுள் போற்றியான், பாவகாரியே யெனினுமென் னைநீ பாதுகாப்பதுன் பண்பதாகுமே. (கூஅ)

பண்பயிற்றிவண் டாடுகொன்றையம் படலைமார்பனே போற் றியம்பிகை, கண்களித்திடத் தில்லைமன்றினிற் கடிநடம்புரி கட வுள்போற்றிபூஞ், சண்பகச்செழுங் காவின்வேரிசூழ் தண்களா வனத் தடிகள்போற்றிமீ, விண்பரிப்பவன் றொழுதநம்பனே வெள்ளைமேனியாய் போற்றி போற்றியே. (கூகூ)

வெள்ளைமேனியாய் போற்றியொப்பனை மேவுமார்பனே போ ற்றிபோற்றிபூங், கள்ளலம்புதண் களவினீழலிற் கருணையங்க டற் கடவுள்போற்றிநா, ளுள்ளமொன்றிநின் றடிவழுத்திட வுதவிசெய்தவா போற்றியின்புறத், தெள்ளுசெந்தமிழ்க் கரு வைமாநகர்ச் செல்வபோற்றிநின் சீர்கள்போற்றியே. (க00)

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.